

v Major Malfunction boli paráda. Nekonečná párty, divoký život, iba príležitostne prerušený školou a čakáním na policajných stanicích.“

V dave sa ozýva piskot. Nieкто zakričí: „Prekliati poliši!“ Nasleduje veselé hulákanie.

„Títo šialenci tu hore naplnili moju makovicu nezmyslami, bláznovstvom a predovšetkým šťastím. Smiechom, pri ktorom tŕpnu kútiky úst a bolí zátylok. Poznáte to? Smiali ste sa tak niekedy?“ Pohľad mu padne na gitaru v rukách, akoby nevedel, ako sa tam dostala. Nakrátko stisne pery, ktoré aj z tej diaľky žiaria nabielo, potom zo seba vyrazí ďalšie slová. „Toto je môj posledný song. Ako spevák Major Malfunction končím.“

Výkrik davu preniká do špiku kostí, iba zopár chlapcov na kraji uznanlivo zatlieska. Spevák chytí krk gitary, kývne cez plece kolegom z kapely a publiku zahrá začiatok melódie. Bubeník premešká začiatok a za trest udrie svoje paličky. Ich rozlúčková pieseň duní z reproduktorov.

Major Malfunction sú minulosťou. Na pódiu nejaký DJ škriabe platne, nemá žiaden talent, ale zato hrá ohlušujúco. Tom a Chris trčia v rade pri bare, Phil musel ísť nutne na záchod a dievčatám sa nepodarilo presvedčiť ma, aby som išla tancovať. Dali do toho všetko, napokon to vzdali až po mojom argumente, že nieкто musí zostať pri stole. Mel na mňa vrhne ešte jeden ustarostený pohľad a sľúbi mi, že sa hneď vráti.

Chvíľu sa mi páči sedieť tu takto sama a mať čas na svoje myšlienky. Potom sa moja zhúlená fantázia rozhodne cestovať do minulosti a pripomenúť mi, prečo sú narodení-

ny pre mňa také deprimujúce. Moji priatelia sú pre mňa všetkým. Ale niekedy to nestačí. Niekedy túžim po niečom viac.

Zrazu ma prepadne naliehavé nutkanie nájsť Mel. Zošuchnem sa zo stoličky a pristanem na tanečnom parkete. Všade sú telá, všade sú ruky. Do bokov mi narážajú lakty, okolo hrude sa mi ovíjajú ruky, prsty siahajú po mojej sukni. Krútim sa dookola a potkýnam sa. Všetko je príliš rýchle. Zachytím sa na vysokom stole a zavriem oči. Horúca červená a prenikavá modrá sa preháňajú v temnote, môj žalúdok sa vzoprie, pokúša sa zbaviť myšlienok, ktoré mi prekrúcajú rozum.

Dočerta, vôbec som si neuvedomila, aká som zhúlená. Potrebujem vzduch, čerstvý vzduch!

Zachytí ma zábradlie pred dverami, skôr než padnem na chodník a strápnim sa pred vyhadzovačom. Plúca si plním kyslíkom. Kde len trčí Mel? Inak je vždy v mojej blízkosti. Nadvihnem hlavu a zízam do tváre toho blondávého speváka, ktorý sa tu opiera vedľa mňa a fajčí.

„Ja mám ale šťastie,“ ironicky prehodím. „Smiem tu zostať stáť alebo potrebujem povolenie tvojho fanklubu?“

Chalan ma ignoruje. Nočným vzduchom sa šíri zápach trávy. Jeho omámený mozog je asi zamestnaný lúštením obsahu môjho odkazu.

Pomykám ho za rukáv. „Hej, je to len cigaretový dym, alebo horí tvoja pekná slamová gebuľa?“

Zboku sa na mňa zahľadí. Jeho oči sú jasnomodré ako letná obloha. Nenápadne sa opriem o zábradlie bližšie k nemu, aby som zistila, či ten namyslený fagan nosí kontaktné šošovky, no je na to prislabé svetlo.